

Zes uur Shakespeariaanse taalpracht in NOVA-sfeer

HOLLAND FESTIVAL ★★★★★

Romeinse tragedies van Shakespeare. Toneelgroep Amsterdam
Gezien: 17 juni Stadschouwburg.
www.toneelgroepamsterdam.nl

ERIC VAN DER VELDEN
AMSTERDAM

Shakespeare, zendmicrofoons en videomonitoren. Dat is niet een combinatie waarmee je op voorhand de liefhebber van het klassieke teksttoneel lekker maakt. Terwijl jongeren er een al te doorzichtige poging in kunnen zien om de gemiddelde leeftijd van de schouwburgbezoeker omlaag te krijgen.

Voor het Holland Festival rekent Toneelgroep Amsterdam superieur af met deze vooroordelen. Volstrekt ongekunsteld versterkt een flitsende, eigentijdse vormgeving een inhoud die zo oud is als de weg naar Rome.

Letterlijk in dit geval, want de drie gekozen tragedies (*Coriolanus*, *Julius Caesar* en *Antonius & Cleopatra*) verhalen over de heftige belangenstrijd aan de top van het oude Romeinse rijk.

For the times, they are changing, zingt good old Bob Dylan bij aanvang en tegen het eind van deze zes uur durende marathon (verdelen over twee avonden kan ook).

Maar dat valt nog maar te bezien. Ook al wordt een tegenstander niet zo snel meer opgeruimd met een dolkstoot ('ook gij Brutus'), de politieke arena is en blijft een fascinerend conglomeraat van lastig te ontwarren drijfveren.

De toekomst van een land wordt bepaald door een cocktail van oprecht idealisme, opportunisme, persoonlijk belang, geldingsdrang, moed, lafheid, brille, domheid en geilheid. Wat de overhand krijgt, is in de handen van de goden. Of het toeval, zoals wij tegenwoordig menen.

Het is vooral dit, wat deze meesterlijke regie van Ivo van Hove het publiek aan de hand van Shakespeariaanse taalpracht laat ervaren.

In de nerveuze setting van een

NOVA-achtige nieuwsrubriek zitten de camera's bovenop de befaamde confrontaties, speeches en bespiegelingen. Een groot doek en monitoren tonen direct de 'journaalbeelden' van het subliem ingeleefde acteren.

Tijdens het ombouwen van het decor - met de sfeer van een reclamebreak tijdens een ingelaste live uitzending - mag het publiek op en af het podium lopen. Daar zijn hapjes en drankjes verkrijgbaar.

Daar ervaar je ook het best het Nieuwspoot-achtige wandelgangengevoel. Dichter kun je bij acteurs niet komen. Het heeft gewoon iets als een actrice je rakelings passeert na haar smartelijke monoloog van een vrouw die zich buitengesloten voelt, en je ziet tranen in haar ogen. Echte tranen.

In de nerveuze setting van een nieuwsrubriek op televisie zitten de camera's bovenop de confrontaties.

